

[Einer-Jensen.]

blikket selv mere end Halvdelen af den Dyrtdid, som Forholdene har medført.

Om selve det nye Pristal vil jeg gerne bemærke, at det forekommer mig, det er skrælet meget stærkt. F. Eks. skal der tages Hensyn til indenlandske Fødevarer „med Undtagelse af Kager, Wienerbrød o. lign.“. Jeg beklager, at det har været nødvendigt at foretage en saa stærk Afskrælling. Der er her Tale om en af de smaa Glæder, der er til Rest i disse mørke Tider, men selv dette skal der altsaa ikke tages Hensyn til. Jeg henstiller, om det ikke er muligt at faa foretaget en Ændring, der i hvert Fald ophæver den Undtagelse, der her er nævnt. I øvrigt indeholder Lovforslaget det, der har kunnet skaffes Enighed om, og mit Parti vil under Hensyn til de foreliggende Forhold tiltræde Forslaget, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Krag: Den Kritik, som den ærede socialdemokratiske Ordfører for et Øjeblik siden tillod sig at fremføre over for Formandskabet i Arbejds- og Forligsnævnet i Anledning af dette Formandskabs sidste Kendelse af August i Aar, forekommer mig at være en Smule ilde anbragt og burde vist have været undladt. Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at Arbejderbefolkningen har Krav paa Retfærdighed og Hensyntagen; det er et Kray, som alle Samfundsklasser har, og jeg har ogsaa Indtryk af, at den siddende Regering og de samvirkende Partier i enhver Henseende bestræber sig for at vise et saadant Retfærdighedshensyn, en saadan ligelig Hensyntagen til alle Sider. Naar det ærede Medlem her siger, at Arbejderbefolkningen ikke skal bære Dyrtdiden alene, saa er jeg ganske enig med ham, men jeg vil ogsaa paastaa, at dette heller ikke er Tilfældet.

Der findes adskillige Samfundsklasser i vort Land, som under disse vanskelige Forhold ikke har opnaaet tilsvarende Forbedringer af deres Kaar under Hensyn til de stærkt stigende Priser, som Arbejderbefolkningen har. Det staar fast og lader sig ikke afvise. Jeg tror, at det vil vække almindelig Tilfredshed ud over Landet, i hvert Tilfælde i alle mere forstaaende Kredse af Befolkningen, at de samvirkende Partier har holdt fast ved den Afgørelse i Løn- og Pristalspørgsmaalet, som blev truffet af den første Samlingsregering, og som bragte den automatiske Forbindelse mellem Pristal og Løn til Ophør. Nu har Oktoberpristallet vist en overordentlig glædelig, jeg kan godt sige

højest paakrævet Standsning af Prisstigningen, og man har jo Lov til at haabe, at denne Standsning i Prisstigningen ikke skal blive foreløbig, men er en Konsekvens af Udligningen af de Kræfter, der er bestemmende, og vel ogsaa en Konsekvens af de Bestræbelser, som Regeringen gennem Priskontrollen har udfoldet for at hemme Prisstigningen, og vi har maaske ogsaa Lov til at haabe, at den Lovgivning, som nu for et Øjeblik siden forlod Folketinget, angaaende Ændringer i Priskontrolraadet, hvorved jo de Forslag, som Handelsministeren derom har stillet, nu er vedtaget her i Tinget, maa tjene til at styrke Priskontrollen, skærpe den med det Resultat, at det Prisstop, som er naaet, kan fastholdes. Men nogen som helst Sikkerhed i saa Henseende har man dog ikke, og derfor vilde det have været yderst betænkeligt paa ny at knytte en Forbindelse mellem Løn og Pristal, som vilde gentage Kapløbet mellem Priser og Lønninger med Konsekvenser, som ingen i Øjeblikket vilde være i Stand til at overskue. Jeg tror ikke, at jeg siger for meget, naar jeg hævder, at Forsøget paa at slippe det Tag i den onde Cirkel, som vi dog fik i Maj 1940, næppe vilde være lykkedes paa Basis af den Samling, som nu har bestaaet sin Prøve igennem halvandet Aar, og som jeg er enig med den socialdemokratiske Ordfører om at det er tvungende nødvendigt for os at bevare, men som derfor ogsaa kræver Resignation af os alle.

Det er i dette Tilfælde som i saa mange tidligere saaledes, at de Uoverensstemmelser med Hensyn til Betimeligheden af det Lovforslag, som vi her staar over for, og de Brydninger, det har givet Anledning til, er blevet bragt ud af Verden ved de Forhandlinger, som er gaaet forud for Lovforslagets Fremsettelse her i Tinget. Der er altsaa Enighed om dette Forslag, hvilket vel vil sige, at det i alt væsentligt skal vedtages i den Skikkelse, det nu har, men jeg vilde dog finde det nødvendigt, at man ved Forhandlingen her søger at fremskaffe Klarhed paa visse Punkter med Hensyn til Forslagets Formaal, den Vægt, der skal tillægges Forslaget, thi det er jo en Smule besynderligt, at vi her gennem højtidelig Lovgivning gennemfører en Beregning, som der ikke vilde være det allerfjerneste til Hinder for at man rent administrativt udarbejdede og benyttede. Der er i Virkeligheden ingen Begrundelse for en saadan Lovgivning. Den højtærede Arbejdsminister vilde ved en Henvendelse til Statistisk Departement i det Øjeblik, det passede ham, kunne sætte Arbejdet med Beregning-